

Sygn. akt IV CSK 336/13

POSTANOWIENIE

Dnia 19 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa E. N.
przeciwko Skarbowi Państwa - Staroście K.
o ochronę dóbr osobistych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 19 listopada 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 8 lutego 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

I. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**II. zasądza od powódki na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii
Generalnej Skarbu Państwa kwotę 1980 (tysiąc dziewięćset
osiemdziesiąt) zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego**

UZASADNIENIE

Powódka E. N. w skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 8 lutego 2013 r., którym oddalono jej apelację od wyroku Sądu Okręgowego w G. oddalającego powództwo przeciwko Skarbowi Państwa – Staroście K. o ochronę dóbr osobistych, uzasadniła wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania występowaniem istotnych zagadnień prawnych dotyczących odpowiedzialności Skarbu Państwa za działania urzędnika państwowego – starosty powiatu oraz zakresu zadań publicznych wykonywanych przez powiat w zakresie edukacji publicznej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym.

Pozwany Skarb Państwa, zastępowany przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa wniósł o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania, a w wypadku nieuwzględnienia tego wniosku o jej oddalenie, w obu wypadkach z zasądzeniem kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może zostać osiągnięty jedynie przez powołanie i właściwe uzasadnienie istnienia wymienionych przesłanek, a rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi do rozpoznania następuje w wyniku oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają przyczynom kasacyjnym wymienionym w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Jeżeli skarżący, tak jak ma to miejsce w niniejszej sprawie, powołuje się na występowanie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), powinien zagadnienie to sformułować z powołaniem przepisów, na tle których powstało, przytoczyć argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych oraz wykazać, że jego rozstrzygnięcie może nasuwać poważne wątpliwości i jest na tyle ogólne, że będzie przydatne dla praktyki w innych postępowaniach

(por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11).

Nie odpowiada tym wymaganiom wniosek skarżącej ograniczony do postawienia pytań, bez argumentacji prawnej zmierzającej do wykazania „istotności” zagadnienia w przedstawionych rozumieniu. Ponadto, wskazane przez skarżącą kwestie są zbyt mocno osadzone w okolicznościach faktycznych sprawy, a odniesienie się do nich stanowiłoby w istocie rozstrzygnięcie o zasadności jednej z podstaw kasacyjnych, a nie zagadnienia prawnego wymagającego zajęcia uogólnionego stanowiska przez Sąd Najwyższy.

Nie stwierdziwszy przyczyn uzasadniających przyjęcie skargi do rozpoznania Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., z orzeczeniem o kosztach postępowania kasacyjnego opartym na art. 98 § 1 i 108 § 1 k.p.c.

aw
db